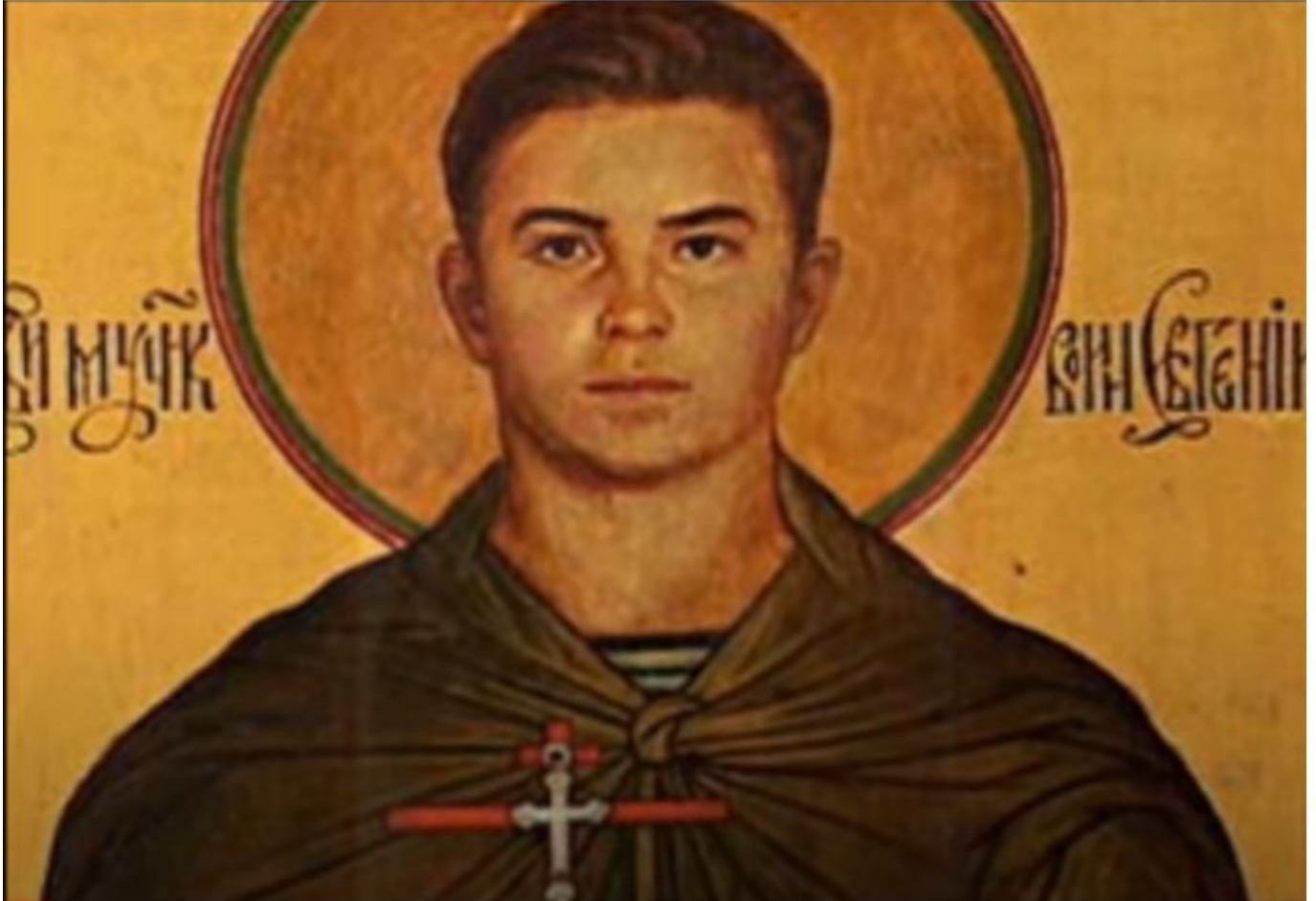

Ευγένιος Ροντιόνωφ, ο 19χρονος νεομάρτυς των ημερών μας

/ [Βίοι Αγίων](#)

«Καλύτερα να πεθάνω παρά να βγάλω τον Σταυρό μου»

Ο άγιος πολέμησε στην Τσετσενία στο πλευρό της πατρίδας του, Ρωσίας, και δολοφονήθηκε εξαιτίας της πίστης του στις 23 Μαΐου του 1996 μαρτυρικό τω τρόπω από Τσετσένους ισλαμιστές.

Ο Ευγένιος γεννήθηκε στις 23 Μαΐου 1977 μ.Χ. στο χωριό Κουρίλοβο, στην περιοχή της πόλεως Παντόλσκ, κοντά στη Μόσχα. Ήταν το μοναδικό παιδί της οικογένειας και βαπτίστηκε Ορθόδοξος Χριστιανός κατά την παιδική του ηλικία. Η μητέρα του ονομάζεται Λιουμπόβ (Αγάπη) Βασίλιεβνα

Σε ηλικία 12 ετών η ευλαβής γιαγιά του τον πήγε να εξομολογηθεί και να μεταλάβει κι ο Ιερέας πρόσεξε ότι το παιδί δεν φορούσε Σταυρό. Έτσι του χάρισε έναν, τον οποίο ο Ευγένιος δεν έβγαλε ποτέ από πάνω του. Μάλιστα, έφτιαξε ένα χονδρό κορδόνι και τον πέρασε εκεί. Η μητέρα του, έχοντας ζήσει το κομμουνιστικό καθεστώς, όταν είδε ότι ο γιος της φορούσε Σταυρό, τον προέτρεψε να τον βγάλει, διότι, όπως είπε, θα τον περιγελούσαν οι συμμαθητές του. Εκείνος, όμως, δεν υπάκουσε.

Στα 18 του, στις 25/1 του 1995, παρουσιάστηκε στο στρατό και στις 12/2/1996 τοποθετήθηκε στα συνοριακά φυλάκια Τσετσενίας - Ηγκουερίνας.

Ακριβώς ένα μήνα μετά, στις 13 Φεβρουαρίου του 1996 μ.Χ., αιχμαλωτίστηκε. Το χρονικό της αιχμαλωσίας του έγινε ως εξής: η στρατιωτική υπηρεσία έστειλε τέσσερις στρατιώτες - μεταξύ των οποίων και τον Ευγένιο - να κάνουν ελέγχους στα αυτοκίνητα, που διέρχονταν από ένα συγκεκριμένο δρόμο. Δυστυχώς, οι αρμόδιοι έστειλαν τους στρατιώτες χωρίς να υπάρχει καμιά προηγούμενη οργάνωση (δεν υπήρχε καν φωτισμός) και καμιά ασφάλεια. Από αυτόν το δρόμο περνούσαν πολύ συχνά Τσετσένοι μεταφέροντας όπλα, αιχμαλώτους και ναρκωτικά. Τη νύχτα εκείνη πέρασε από εκείνο το δρόμο ένα ασθενοφόρο. Όταν οι στρατιώτες το σταμάτησαν για έλεγχο, ξαφνικά μέσα από αυτό πετάχτηκαν πάνω από δέκα Τσετσένοι, πολύ καλά οπλισμένοι. Ακολούθησε συμπλοκή και οι Τσετσένοι συνέλαβαν και τους τέσσερις στρατιώτες. Αυτό έγινε στις 3 τη νύχτα. Στις 4 η ώρα ήρθαν άλλοι στρατιώτες για αλλαγή φρουράς· φυσικά δεν τους βρήκαν και κατάλαβαν αμέσως τι είχε συμβεί. Μετά από λίγες μέρες η υπηρεσία του στρατού ενημέρωσε τους γονείς των στρατιωτών για την εξαφάνισή τους.

Η αιχμαλωσία του διήρκεσε 100 ημέρες, όσες ακριβώς οι αντάρτες προσπάθησαν να κάμψουν την πίστη του και να τον πείσουν να βγάλει τον Σταυρό που φορούσε. Ο Ευγένιος αρνήθηκε όλες τις προτάσεις, που του έκαναν, και παρά τα βασανιστήρια και τις υποσχέσεις, που του έδιναν, για απελευθέρωση σε περίπτωση αλλαξοπιστίας, δεν μπόρεσαν να τον κάμψουν.. Στις 23/5, ημέρα των γενεθλίων του, του πρότειναν για τελευταία φορά να βγάλει τον Σταυρό. Εκείνος αρνήθηκε και για χάρη του Χριστού υπέστη το φρικτό του μαρτύριο: Τον έσφαξαν με μαχαίρι, κόβοντας εντελώς το κεφάλι του από το οποίο, βέβαια, δεν τόλμησαν να βγάλουν τον Σταυρό.

Τον έθαψαν με τον Σταυρό, αλλά χωρίς το κεφάλι.

Η μητέρα του Ευγένιου δεν σταμάτησε να τον ψάχνει. Τελικά βρήκε το λείψανό του

μετά από εννέα μήνες, αλλά οι Τσετσένοι ζητούσαν 4.000 δολάρια, για να της το παραδώσουν. Εν τέλει, της έδωσαν και βιντεοκασέτα με το μαρτύριο του γιου της και της διηγήθηκαν οι ίδιοι την πορεία της αιχμαλωσίας του και τα βασανιστήρια.

Η μητέρα του Ευγένιου πούλησε το διαμέρισμά της και ό,τι άλλο μπορούσε – μέχρι και ρούχα – για να μπορέσει, αφενός μεν να δώσει τα λίτρα, αφετέρου δε να ανταπεξέλθει στα έξοδα εκταφής, ειδικού φέρετρου, μεταφοράς κλπ., τα οποία δεν ήταν και λίγα.

Τελικά στις 20 Νοεμβρίου του 1996 μ.Χ. μετέφερε το λείψανο στο χωριό τους και το έθαψε στο κοιμητήριο. Μετά από λίγες μέρες ο πατέρας του Ευγένιου πέθανε δίπλα στο μνήμα από τη λύπη του.

Αμέσως, σε διάφορες περιοχές της Ρωσίας ο Άγιος μάρτυρας Ευγένιος άρχισε να εμφανίζεται και να κάνει θαύματα. Παρακάτω παραθέτουμε ορισμένες μαρτυρίες και θαυμαστές επεμβάσεις:

Ένα κοριτσάκι που έμενε σε Ορθόδοξο ορφανοτροφείο διηγήθηκε ότι της εμφανίστηκε κάποτε ένας ψηλός στρατιώτης με κόκκινο μανδύα, ο οποίος της είπε ότι είναι ο Ευγένιος, την έπιασε από το χέρι και τη οδήγησε στην Εκκλησία. Το κοριτσάκι είπε: «Παραξενεύτηκα που φορούσε κόκκινο μανδύα, διότι οι στρατιώτες δε φορούν σήμερα τέτοιο μανδύα, και σκέφτηκα ότι αυτός πρέπει να είναι ο μανδύας του μάρτυρα».

Σε πολλές Εκκλησίες έχουν δει ένα στρατιώτη με πύρινο μανδύα, ο οποίος βοηθάει τους αιχμαλώτους στην Τσετσενία να δραπετεύσουν από την αιχμαλωσία τους και να διαφύγουν από κάθε κίνδυνο, όπως νάρκες κλπ.

Σε ένα νοσοκομείο τραυματιών πολέμου οι τραυματισμένοι στρατιώτες πιστοποιούν ότι ένας Άγιος μάρτυρας Ευγένιος τους βοηθάει, ειδικά όταν πονάνε πολύ. Όταν κάποιοι από αυτούς πήγαν στο Ναό του Σωτήρος στη Μόσχα, είδαν την εικόνα του μάρτυρα και αναγνώρισαν αυτόν που τους βοήθησε.

Το στρατιώτη με τον κόκκινο μανδύα τον γνωρίζουν και οι φυλακισμένοι. Κυρίως βοηθάει τους πολύ καταβεβλημένους και συντετριμμένους ψυχικά λόγω της φυλακίσεως τους.

Μετά από τρία χρόνια και τρεις μήνες ο αρχηγός και όλη η ομάδα του, οι σφαγείς του Ευγένιου, σκοτώθηκαν από τους ίδιους τους Τσετσένους μετά από εμφύλιες αντιπαραθέσεις.

Καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου, αλλά περισσότερο την ημέρα του Μαρτυρίου

του, στις 23 Μαΐου, έρχονται για προσκύνημα στο τάφο του πολλοί πιστοί και αναφέρονται πολλά θαύματα.

Η Εκκλησία δεν έχει ακόμα κατατάξει στο αγιολόγιο τον νεομάρτυρα Ευγένιο, αλλά αναμένεται πως κάτι τέτοιο δε θα αργήσει.

Αξιοσημείωτο είναι επίσης το γεγονός ότι όταν το 1997, με ευλογία του Ρώσου Πατριάρχη κ.κ. Αλεξίου, εκδόθηκε η ιστορία του σε βιβλίο με τίτλο «Ο Νεομάρτυς του Χριστού», η φωτογραφία του εξωφύλλου μυρόβλυζε...

Πηγή: saint.gr